

РЕШЕНИЕ

№ 142

****, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Симона Пл. К.ова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разглежда докладваното от Симона Пл. К.ова Гражданско дело № 20231720103591 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на Г. И. С. срещу Община Перник.

Ищецът твърди, че на 29.05.2023 г. около 11 ч., вървейки по пътния участък в ****, на *****, срещу бл. *** в посока спирка „*****“ към спирка „****“, паднала заради нарушена тротоарна настилка (неравност и липса на тротоарни плочки). Ищцата усетила много силна болка в *****, не можела да се изправи сама и да стъпи на *****, като помощ ѝ била оказана на място от приятелката ѝ, с която вървяла, двама непознати мъже, а в последствие пристигнал и съпруга ѝ. След оказана медицинска помощ в МБАЛ „*****“ били извършени рентгенографски изследвания, междувременно ***** По преценка на дежурния лекар не се наложило оставане в лечебното заведение и бил предписан домашен режим на лечение. В следващите дни обаче болките се усилили значително, поради което ищцата потърсила медицинска помощ във *****, където били установени траматични увреждания – ***** (неподлежаща на оперативна интервенция, поради специфичното местоположение) и ѝ било забранено да става от леглото. След изписването ѝ на 09.06.2023 г. ищцата била препратена към рехабилитационен център, в който престояла в период от един месец – до 08.07.2023 г. (съпътстван от придвижване с инвалидна количка, раздвижвания, упражнения в леглото, ходене с проходилка), а в последствие – препратена към домашно лечение с необходимост от профилактичен преглед през м. септември 2023 г.

Ищцата поела всички разноски за извършените прегледи, изследвания, лечение, рехабилитация. След процесната злоупотреба ищцата е понесла и продължава да понася силни болки и страдания – силни физически болки, включително и при минимално натоварване, затруднения в ежедневно обслужване, невъзможност за самостоятелна грижа за личната хигиена и елементарни битови дейности, което довело и до психически страдания, безпокойство, напрегнатост, включително и уплах и усложнения с оглед съпътстващото ѝ хронично заболяване – *****, налагащо провеждане на ***** (което причинило неудобства във връзка транспортирането ѝ с автомобил включително в периода, в който е била настанена в рехабилитационния център).

Излага съображения относно материалната легитимация именно на Община Перник

да отговаря за претърпените от ищцата вреди.

Моли на осн. чл. 49 ЗЗД ответникът да бъде осъден да ѝ заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на **20 000 лева** – обезщетение за неимуществени вреди, ведно със **законната лихва** от датата на увреждането, както и обезщетение за имуществени вреди в размер на **2685 лева** – сторените разноски по проведено медицинско лечение и последваща рехабилитация, ведно със **законната лихва**, считано от депозиране на исковата молба на 28.07.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. В условията на евентуалност е предявила същите искове с посочено правно основание чл. 50 ЗЗД.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, изразява становище за недопустимост и неоснователност на исковите претенции. Намира за недоказано наличието на увреждане, причинено по време, място и механизъм, описани в исковата молба, съобразно представените доказателства. Оспорва се наличието на причинно-следствена връзка между поведение на ответника и претърпените вреди като елемент от фактическия състав на деликта. Въвежда се възражение за **съпричиняване** на вредоносния резултат, като основание за евентуално намаляване на обезщетението. Същевременно искът за неимуществени вреди се оспорва и по размер като прекомерен, а искът за имуществени вреди – като недоказан. Моли исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани, евентуално – да се присъди в по-нисък от поискания размер.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 49, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди.

Въпреки обстоятелството, че в условията на евентуалност е заявено искане с правно основание чл. 50 ЗЗД, съдът намира, както е изяснено и с доклада по делото, че **в случая не се касае за евентуално съединяване на искове**, доколкото са изложени едни и същи фактически положения, правопораждащи факти и искане от съда. Въпросът за правилната правна квалификация – дали се касае за искове по чл. 49, ал. 1 ЗЗД или по чл. 50 ЗЗД, е в компетентност на съда, като преценката следва да бъде направена на база твърденията за правопораждащите релевантни факти. В процесния случай са изложени едни и същи фактически твърдения, както и съображения, че претърпените имуществени и неимуществени вреди, причинени от падането заради нарушената пътна настилка, са в причинна връзка с противоправно бездействие на служители на ответника, доколкото законът вмениява на последния задължение поддържа в изправност посочения пътен участък, в случай, че същият е негова собственост. Следователно не се касае за различни искания при различна фактология и различни искове с различна квалификация.

От фактическите твърдения на ищеца се установява, че спорното право се основава на виновното поведение на физически лица, на които Община Перник е възложила да **поддържат в изправност тротоарните настилки, намиращи се на територията на общината**, и носи отговорност за бездействията на тези лица. Съгласно задължителните за съда тълкуватели разяснения на ППВС № 4/1975 г., когато при ползване на вещь са допуснати нарушения на предписани или общоприети правила, отговорността за поправяне на вредите е по чл. 45 или 49 ЗЗД. Община Перник като признато от правото за юридическо лице (чл. 14 ЗМСМА) не е деликтоспособна, тъй като формира и изразява правновалидна воля чрез своите органи – физически лица и носи само обезпечително-гаранционна отговорност по чл. 49 ЗЗД като възложител за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от Общината работа. В този смисъл ищецът иска да бъде ангажирана гаранционната отговорност на Общината по **чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД** като правен субект, който по силата на закона следва да поддържа в изправност пътища от общинската пътна мрежа (чл. 31 ЗП), и носи отговорност за бездействията на съответни физически лица, на които им е възложено да поддържат в изправност тротоарните настилки – като част от пътната инфраструктура, намиращи се на територията на общината – вкл. и по арг. чл. 48, т. 2, б. „б“ ППЗП.

Съгласно задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в ППВС № 7/1959

г. юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници и служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди. Следователно, за да възникне обезпечително-гаранционната отговорност на възложи-теля за причинени вреди, причинени при или по повод на уговорената работа, трябва в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти (материални предпоставки): 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъществено поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения или накърняване на неговия телесен интегритет); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени и неимуществени вреди (вредоносният резултат в съвкупния съпричинителен процес между явленията в природата следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента); 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима презумпция се предполага и 6) виновното лице да е причинило вредите при или по повод на изпълнение на възложената работа.

Задълженията на Общината са с източник нормите на чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. § 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА; на чл. 31 ЗП, съгласно която изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините и нормата на чл. 8, ал. 3 ЗП, определяща, че общинските пътища са публична общинска собственост. Тротоарът е част от пътя (улиците) при съобразяване на дефинитивните норми на § 1, т. 1 и т. 2 ДР на ЗП, както и § 6, т. 6 от ПЗР на ЗДВП. След като ответникът има задължение, чрез свои служители или наети фирми да поддържа улиците и тротоарите в населеното място в изправен вид, като по този начин осигурява безопасността на гражданите, преминаващи по тях, то неизпълнението на вмените от закона задължения на Община Перник – правно регламентирана дейност, осъществима от нейни или наети от общината работници и служители, е основание за ангажиране на гаранционно - обезпечителната отговорност по реда на чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД, когато в резултат на проявеното в нарушение на закона бездействие е настъпило непозволено увреждане. В този смисъл **ответникът е материално легитимиран** по предявените искове.

От гласните доказателства се установяват твърденията относно **настъпването на инцидента** на посоченото в исковата молба време и място, **както и неговия механизъм**.

Свид. Л.А.Г. изяснява, че докато на 29.05.2023 г. около 11,00 ч. с ищцата вървели по пътния участък в ****, на *****, срещу бл. *** в посока спирка „*****“ към спирка „*****“. Ищцата се спънала и паднала „жестоко“ – на дясната си страна, заради неравности в пътния участък. Свид. Г. изяснява, че на това място няма плочки или плочките са повредени, краищата им стърчат и е като „яма“, а пътният участък е повреден до такава степен, че дори няма къде да се заобиколи, защото целият участък е силно нарушен. Свид. Г. посочва, че на място се отзовали двама младежи, които помогнали на Г. С. – казали й да полежи, донесли и вода, вдигнали я, но тя не можела да направи дори крачка, като се оплаквала от много силна болка – в областта на *****. Един от младежите докарал кола, където настанили ищцата, обадили се на съпруга й, а след това я закарали в Спешна помощ. Идентична фактология се установява и от разпита на **свид. Н.М.С.** – съпруг на ищцата, който изяснява, че на 29.05 около 11,00 ч. съпругата му звъннала по телефона, че е паднала пред бл. *****, посока към спирка „*****“. Свид. С. пристигнал на място и установил, че две момчета вече били помогнали на ищцата да се качи неподвижна в личния им автомобил и с тяхна помощ свидетелят я закарал в Спешна помощ. Свидетелят видял, че на мястото липсват плочки, като съпругата му споделила, че се е спънала и е паднала.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, преценени по правилата на чл. 172 ГПК, доколкото същите изясняват еднопосочно, логично и правдоподобно свои непосредствени впечатления. Субективните възприятия на свидетелите относно главния факт на доказване (настъпването на вредоносния резултат и причината за него) са формирани непосредствено и няма данни да са повлияни от други обстоятелства.

Същевременно изнесените от свидетелите данни относно **механизма** на инцидента изцяло се **подкрепят** и от приетата като компетентно изготвена и неоспорена **СМЕ**, която за целите на изследването е анализирала представената по делото медицинска документация, свидетелските показания, като е извършила и личен преглед на ищцата.

От приобщената медицинска документация – искане за образна диагностика, лист за преглед от 29.05.2023 г., издаден от МБАЛ „*****“, ****, допълнителен лист, епикриза от Катедрата по *****, наред с данните на кредитираната от съда СМЕ, обсъдени и в контекста на гласните доказателства, се установява, че незабавно след инцидента на ищцата били проведени необходимите медицински изследвания – в болницата в ****, а в следствие, поради усилващия се интензитет на болките – и във ***** като се установило че **при падането ищцата е получила трагични увреждания** – счупване на ***** (*****) ****. Фрактурата не подлежи на оперативна интервенция, поради специфичното местоположение, (вкл. съгласно данните на СМЕ), което е наложило провеждане на консервативно лечение във *** – първоначално непрекъснато в покой на легло и медикаментозна терапия, като след 3 седмици ищцата била вертикализирана и постепенно започнала физиотерапия и рехабилитация за възстановяване на ***** Същевременно и двамата свидетели изясняват, че след падането и фрактурата ищцата изпитвала силни болки и значителни неудобства в продължение на дълъг период от време.

Съгласно СМЕ, в приложената по делото медицинска документация не се описват заболявания, които да предизвикват нарушения във ***** или ***** . Ищцата е в *****т и е на периодична *****, с *****, за което ѝ е отпусната и чужда помощ. Общото ѝ здравословно състояние е силно увредено – тя е на постоянна медикаментозна терапия и на периодична *****.

Същевременно, представени са разходооправдателни документи – фискален бон и копия от фактури, видно от които е сторила **разходи** за провеждане на образно изследване и лечение в резиденция за възрастни в с. Р. на обща стойност 2685 лв.

По изложените съображения съдът намира, че именно ответникът е следвало чрез своите органи и служби да поддържа в изправност общинските пътища, в частност – тротоарната настилка, а в случай че тя е негодна – в съответните участъци да сигнализира, обезопаси и поправи неравностите. Когато общината не е предприела предписаните от закона действия (да поддържа улиците и тротоарите в населеното място в изправен вид, като по този начин осигурява безопасността на гражданите, преминаващи по тях), или ги е предприела, без да положи дължимата грижа и от това настъпят вреди, неизпълнението на вмените от закона задължения на Община Перник – правно регламентирана дейност, осъществява от нейни или наети от общината работници и служители, е основание за ангажиране на нейната отговорност.

В тази връзка следва да бъде обсъдено въведеното от ответника възражение за **съпричиняване** от страна на ищеца на вредоносния резултат. При деликта обезщетението може да се намали, ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, тъй като съпричиняването е „деяние“ на пострадалия, което е в причинна връзка с настъпване на увреждането и то влече своите последици. В конкретния случай възражението за съпричиняване е заявено по общи бланкетен начин в писмения отговор, но в срока по чл. 131 ГПК **не** са въведени конкретизирани **фактически доводи** кои точно действия на ищеца се твърди да са допринесли за настъпване на вредоносния резултат. Същевременно в случая се установи, че тротоарът не просто е бил с нарушена цялост и отделни неравности, а настилка е била **компрометирана до такава степен**, че на практика пешеходците дори не са имали възможност да заобиколят неравностите. В тази връзка са показанията на свид. Г., която подробно изяснява, че на това място няма плочки или плочките са повредени, краищата им стърчат и е като „яма“, дори няма откъде да се заобиколи. Съгласно СМЕ, в приложената по делото медицинска документация не се описват заболявания, които да предизвикват нарушения във ***** или ***** . В този смисъл претърпените от ищцата имуществени и неимуществени вреди, установени по делото, са в пряка причинна връзка с процесното спъване и падане, причинено в резултат от **бездействието на служители на ответната община да поддържат в изправност тротоарната настилка, респ. да осигурят безопасно придвижване по нея на пешеходците в Община Перник.**

Следователно, доказано е виновното неизпълнение на нормативно установеното задължение на Община Перник чрез своите служители да осигурява безпрепятствено придвижване на хора по тротоарите на общината, поради което е установен фактическият състав, обуславящ възникването на обезпечително-гаранционната отговорност на ответната община за противоправното бездействие на нейни служители – по реда на чл. 49 ЗЗД.

По претенцията за обезщетение за неимуществени вреди.

Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД – по справедливост от съда. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Съгласно СМЕ възстановителният процес при ищцата е продължил общо около 3 месеца, като при прегледа, извършен на 27.11.2023 г. вещото лице е установило увредено общо състояние. Според вещото лице не се очакват сериозни промени в състоянието на ищцата в следствие на получените увреждания, но е възможно да усеща болки в областта на счупването при натоварване и смяна на времето. По отношение на полученото увреждане не се налага провеждането на специфична терапия.

И двамата разпитани по делото свидетели идентично изясняват, че непосредствено след инцидента ищцата изпитвала много силна болка в областта на *****, не можела да се изправи след инцидента, лежала във *** около седмица по клинична пътека, приемала медикаменти, а в следствие – поради невъзможност да се движи и да обслужва пълноценно сама, а веднага след изписването от *** постъпила за специализирана рехабилитация в профилакториум в с. Р., където останала около 1 месец. Престоят в профилакториума бил съпътстван от допълнителни притеснения затруднения, защото ищцата страдала от съпътстващо заболяване на *****, което налагало около три пъти седмично да извършва ***** в специализиран медицински център и съпругът ѝ постоянно я взимал от профилакториума, за да я води на *****, докато ищцата все още се придвижвала с количка. През цялото време ищцата се оплаквала от много силни болки и неудобства.

В допълнение свид. С. посочва, че при падането **** се надула, тъй като ищцата има поставена протеза, с цел извършване на процедурите по *****, което наложило посещение и консултация при професора в болница „****“, изработил протезата, както и скенер, рентген и цялостно проследяване на случая.

След излизане от профилакториума ищцата продължила с физиотерапия и раздвижване, не можела да се преоблича и да се е движи сама и се придвижвала с количка и патерици, използвала памперси, като непрекъснато изпитвала силна болка и пиела обезболяващи. Сутрин ищцата слизала с патерици до линейка, която я чака сутрин, шофьорът я карал до хемодиализния център, а след това мъжът ѝ помагал да се качи въщи, където била само с проходилка. Съпругът ѝ – свид. С., извършвал домакинската работа – готвене, чистене, и подпомагал ищцата за всичко, включително къпане, ходене до тоалетна. Ищцата непрекъснато се оплаквала от болка в областта на *****, включително пренасяща се нагоре по ***** и пиела лекарства. Благодарение на съпруга и децата си ищцата имала кураж, но въпреки това била много притеснена.

Настоящият съдебен състав при преценка на всички събрани по делото доказателства счита, че с оглед вида, характера и локацията на уврежданията (фрактура на ***** ****), възстановителния период около 3 месеца, съгласно СМЕ; данните за интензивни болки и и страдания непосредствено след инцидента и в период от няколко месеца след това, наред с неудобствата и болките, които ищцата е изпитвала, продължава да изпитва и ще изпитва и в бъдеще при по-голямо натоварване и климатични промени, невъзможността за самостоятелно обслужване в значителен период, затрудненията в придвижването в контекста на останалите ѝ хронични заболявания и необходимостта от провеждането на регулярна терапия и медицинско наблюдение, докато ищцата все още не може да се придвижва самостоятелно, ограниченията в ежедневието и притесненията на ищцата, наред със съобразяване на социално-икономическата обстановка в страната към момента на увреждането – 29.05.2023 г., намира, че следва да ѝ бъде определено заместващо обезщетение в размер на 20 000 лв.

Следователно главният иск е доказан по основание и размер и следва да бъде уважен в цялост.

По претенцията за обезщетение за имуществени вреди.

Видно от фискалните бонове и фактури, след инцидента, в периода 09.06.2023 г. – 22.06.2023 г. ищцата е сторила разходи в размер на **285** лв. за образно изследване – ***** „*****“, както и **2400** лв. платени към Резиденция за възрастни „*****“ в с. Р. за престой в периода 09.06.2023г. – 23.06.2023 г. (1200 лв.) и в периода 24.06.2023 г. – 08.07.2023 г. (още 1200 лв.). Съдът намира, че **сторените разходи са в причинна връзка** с увреждането, доколкото от разпита на свид. С. се изяснява, че при падането **** се надула, тъй като ищцата има поставена протеза, с цел извършване на процедурите по *****, което наложило консултация при професора в болница „*****“, изработил протезата, както и скенер, рентген и цялостно проследяване. Същевременно от свидетелските показания еднопосочно се изяснява, че поради невъзможност за самостоятелно обслужване се наложило над месец ищцата да проведе специализирана рехабилитация в профилакториум в с. Р., където останала около 1 месец.

При тези данни ищцата е претърпяла имуществени вреди – намаляване на имуществото, сторени разходи общо в размер на 2685 лв., които са закономерна, естествена, непосредствена вредоносна последица от причиненото ѝ трагично увреждане при бездействието на служители при ответната община, респ. на осн. чл. 49, ал. 1 ЗЗД същите следва да бъдат репарирани от ответника. Следователно искът за имуществени вреди е основателен и следва да бъде уважен така, както е предявен.

По разностите:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски.

На осн. вр. чл. 78, ал. 6, вр. чл. 83, ал. 2 ГПК, ответникът следва да заплати държавна такса по сметка на РС-Перник в размер на 907,40 лева, както и 200 лева – възнаграждение за вещо лице (пропорционално на възнаграждението, с оглед поставените от ищеца въпроси).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл. 49, ал. 1, вр. чл. 45 ЗЗД ОБЩИНА ПЕРНИК, БУЛСТАТ 000386751, с адрес ****, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А, представлявана от Кмета Станислав Владимиров – чрез пълномощник началник отдел „Правно обслужване“ Р. С. **да заплати** на Г. И. С., ЕГН ***** с адрес ****, *****, *****, представлявана от адв. Р. П., сумата в размер на **20 000 лева** /двадесет хиляди лева/, представляваща **обезщетение за неимуществени вреди** – фрактура на ***** (***** *****), физически болки и страдания, затруднения в ежедневно обслужване, невъзможност за самостоятелна грижа за личната хигиена и елементарни битови дейности, психически страдания, безпокойство, напрегнатост, уплах, претърпени след спъване и падане на **29.05.2023** г. около 11,00 ч. в неравност на пътният участък в ****, на *****, срещу бл. *** в посока спирка „*****“ към спирка „*****“, стопанисван от Община Перник, **ведно със законната лихва**, считано от датата на увреждането – **29.05.2023** г., до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **2685,00 лева** /две хиляди шестстотин осемдесет и пет лева/, представляваща **обезщетение за имуществени вреди** – извършени разходи за образно изследване в МБАЛ „*****“, както и разходи за престой в Резиденция за възрастни „*****“ в с. Р. в периода 09.06.2023г. – 08.07.2023 г., **ведно със законната лихва**, считано от депозиране на исковата молба на **28.07.2023** г., до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ОБЩИНА ПЕРНИК, БУЛСТАТ 000386751 **да заплати** на Г. И. С., ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **2000 лева** – разноски пред Районен съд Перник.

ОСЪЖДА ОБЩИНА ПЕРНИК, БУЛСТАТ 000386751 **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-Перник на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 83, ал. 2 ГПК сумата от **1107,40 лева** – държавна такса и депозит за вещо лице по СМЕ.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник

в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____